

Metody edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Metody edukacji i terapii osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu
Kod przedmiotu	05.6-WP-PSSM-META
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	7
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Natalia Gumińska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest:

- Dostarczenie studentom wiedzy na temat podziału metod leczenia i terapii osób ze spektrum zaburzeń autystycznych.
- Ukazanie założeń metod leczenia i terapii.
- Przedstawienie zasad doboru metod do indywidualnych i rozwojowych potrzeb osób ze spektrum zaburzeń autystycznych.
- Dokonanie krytycznej oceny przydatności poszczególnych metod w terapii osób ze spektrum zaburzeń autystycznych.
- Zainspirowanie studentów do wykorzystania w swojej pracy dobrych praktyk.

Wymagania wstępne

Student posiada wiedzę z zakresu zasad dydaktyki specjalnej oraz zagadnienie spektrum autyzmu.

Zakres tematyczny

Problematyka ćwiczeń:

- Diagnoza spektrum autyzmu jako podstawowe kryterium doboru terapii osób ze spektrum zaburzeń autystycznych.
- Zasady doboru metod terapii: TEACCH, Terapia behawioralna, Metoda opcji, Metoda Delacato, Integracja sensoryczna, Muzykoterapia, Logoterapia, Metoda Domana, Terapia zabawą, Metoda Knillów, Terapie biomedyczne, Metoda Weroniki Sherborne, Metody neurobiologiczne.
- Organizacja procesu terapii i edukacji osób ze spektrum zaburzeń autystycznych.
- Cele i zadania metod terapii.
- Charakterystyka czynników wpływających na efektywność terapii.
- Ocena przydatności poszczególnych metod w pracy z osobami ze spektrum zaburzeń autystycznych.

Metody kształcenia

Ćwiczenia: dyskusja, pokaz, metoda problemowa, metoda projektów, metoda działań praktycznych, praca z tekstem.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
E.1A.U2. Student porządkuje metody terapii względem osób ze spektrum. Wybiera optymalne metody terapii dla osób ze spektrum dopasowane do indywidualnych potrzeb.Określa zaburzenia ze spektrum autyzmu i inne zaburzenia neurorozwojowe. Rozpoznaje indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne osób ze spektrum. Analizuje specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; analizowuje mowę, język i komunikację osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; stosuje metody i narzędzia diagnostyczne, rozwiązuje problemy wychowawcze i stosuje korekcję zachowania u dzieci lub uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz prezentuje różne podejścia do edukacji i terapii tych dzieci i uczniów.		- bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
E.1A.K1. Student jest gotów do autorefleksji nad rozwojem zawodowym; E.1A.K2. Zachowuje otwartość do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych.		- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	
E.1A.W2. Student definiuje metody terapii osób ze spektrum. Identyfikuje proces dostosowania oddziaływań do indywidualnych potrzeb osoby ze spektrum autyzmu. Charakteryzuje metody: TEACCH, Terapia behawioralna, Metoda opcji, Metoda Delacato, Integracja sensoryczna, Muzykoterapia, Logoterapia, Metoda Domana, Terapia zabawą, Metoda Knillów, Terapie biomedyczne, Metoda Weroniki Sherborne, Metody neurobiologiczne. Charakteryzuje specyfikę funkcjonowania poznawczego, emocjonalnego i społecznego w zaburzeniach ze spektrum autyzmu; zagadnienie mowy, języka i komunikacji osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu; wymienia zasady diagnozy psychopedagogicznej uczniów z zaburzeniami ze spektrum autyzmu, w tym profile funkcjonalne; nazywa metody i narzędzia diagnostyczne, w tym metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej (AAC). Klasyfikuje przydatność metod w procesie edukacji i terapii osób ze spektrum.		- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja - kolokwium	

Warunki zaliczenia

Ćwiczenia: Średnia arytmetyczna ocen z:

- aktywnego udziału w zajęciach,
- obecności;
- pracy zaliczeniowej
- kolokwium z problematyki ćwiczeń (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% - db, 60% - dst).

Literatura podstawowa

1. Błęszyński J., Terapie wspomagające rozwój osób z autyzmem, Kraków 2005
2. Bobkowicz – Lewartowska L., Autyzm dziecięcy zagadnienia diagnozy i terapii, Kraków 2000.
3. Frith U., Autyzm i zespół Aspergera, Warszawa 2005.
4. Pedagogika specjalna, red. W. Dykcik, Poznań 2001.

Literatura uzupełniająca

1. Grandin T., Scariano M.M., Byłam dzieckiem autystycznym, Warszawa 1995
2. Pisula E., Małe dziecko z autyzmem, Gdańsk 2005.
3. Schopler E., Profil psychoedukacyjny, Gdańsk 1996.
4. Waclaw W., Aldenrud U., Listed S., Dzieci z autyzmem i zespołem Aspergera. Praktyczne doświadczenia z codziennej pracy, Katowice 2000.
5. Grandin T., Unwritten Rules of Social Relationships, Arlington, 2005.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 25-04-2022 12:27)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ